

[Steincke.]

Arveforordningen foregaaede Samfundsudvikling.

Jeg kan dog ikke slutte disse faa Bemærkninger uden at beklage, at Udvalget i sit fremtidige saglige Arbejde maa undvære de Herrer Rytter og Lannung, hvor meget jeg end politisk glæder mig over, at de landstingsmæssigt set ikke længer eksisterer.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Arvelovforslaget til videre Behandling i et Udvalg, ligesom jeg kan anbefale Lovforslaget om Ændringer i Skifteloven til velvillig Behandling.

Bjerre: Jeg glæder mig over de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Steincke fremsatte om, at den Fremgangsmaade, som den højtærede Justitsminister her har valgt, maatte anses for den mest korrekte. Det er jeg ganske enig i. Det vilde maaske have lettet det fortsatte Udvalgsarbejde, om Justitsministeren havde valgt at indføje de Ændringsforslag, der var større eller mindre Enighed om, i det foreliggende Lovforslag, men jeg tror, det vil give det rette Overblik, naar det ny Udvalg faar Lov til at tage Standpunkt til samtlige Ændringsforslag under eet.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Steinckes Udtalelse om, at han rent landstingsmæssigt set var glad ved, at de tidligere Medlemmer Hr. Rytter og Hr. Lannung var gaaet ud, er jeg kun delvis enig med det ærede Medlem.

Jeg kan ligesom det ærede Medlem Hr. Steincke tilsige mit Partis Støtte til, at saavel Arvelovforslaget som Lovforslaget om Ændring i Skifteloven underkastes en afsluttende Behandling i et Udvalg og gennemføres her i Salen.

Malchau: Det nu genfremsatte Forslag til Arvelov er overensstemmende med det Arvelovforslag, der fremsattes den 18. December f. A., og jeg kan derfor fuldt ud henholde mig til mine Udtalelser ved dette Lovforslags første Behandling her i Tinget den 15. Januar i Aar.

Jeg kan i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Steincke sagde, udtale, at vi allerede, da Landstinget fik Ferie midt i forrige Maaned i Anledning af det forestaaende Landstingsvalg, var kommet ret langt i Udvalget, bl. a. takket være Hr. Rytters inciterende Føremandskab og hans i øvrigt udmærkede Ledelse af dette Udvalgs Arbejde, og jeg kunde for min Del have undt Hr. Rytter, at han havde faaet

Lov til at fortsætte og tilendebringe dette Arbejde.

Den højtærede Justitsminister var i sin Fremsættelsestale inde paa at omtale nogle enkelte Punkter vedrørende det Arbejde, som er gjort i Udvalget, og nævnte bl. a. Arveklasserne, hvor man i hvert Tilfælde inden for Udvalget er blevet nogenlunde enig om en Indskrænkning. Jeg maa i den Forbindelse sige, at det glædede mig at høre den højtærede Justitsministers Udtalelser vedrørende Tanken om Oprettelse af en eventuel Arvefond, og jeg haaber, at Oprettelsen af en saadan Arvefond skal kunne blive til Virkelighed.

Jeg skal med disse Ord tilsige mit Partis fortsatte Støtte til videre Behandling og Gennemførelse af Arvelovforslaget, og det samme gælder Forslaget om Ændring i Skifteloven.

Anna Westergaard: Da Forslag til Arvelov og Forslag til Lov om Ændring i Skifteretten i Januar i Aar var til første Behandling i det daværende Landsting, blev det af de forskellige Ordførere og den højtærede Minister saa sagkyndigt og grundigt gennemgaaet og belyst, at det vilde være helt urimeligt ved denne Lejlighed igen at gaa i Detailler vedrørende Lovforslagene, selv om det fuldt ud erkendes, at disse Lovforslag er af dybtgaaende Betydning for vort Samfund. Der er saa meget mere ingen Anledning dertil, som det kun vilde kunne blive en meget langstrakt Gentagelse for de allerfleste af de tilstedeværende ærede Medlemmers Vedkommende. Endvidere har disse Lovforslag, som allerede nævnt, været Genstand for en meget indgaaende Udvalgsbehandling med Underudvalg og Samraad med den højtærede Minister.

Jeg skal derfor kun angaaende mit Partis Stilling til Lovforslagene sige, at vor daværende Ordførers Udtalelser om de foreliggende Lovforslag fremdeles har Gyldighed som Det radikale Venstres Syn paa, hvorledes denne Sag bør løses, og jeg skal nævne et Par af de Punkter — de vigtigste —, som denne Ordførers Udtalelser tog Sigte paa, nemlig Godkendelse af Arveretten som et Supplement til Ejendomsretten; et Forbehold angaaende Udvidelsen af de arveberettigedes Kreds i Forhold til Kommissionens Forslag, saa at de yderste Fjernarvinger kunde komme helt ud til Oldeforældre og deres Børnebørnsbørn, og Godkendelse af Bestemmelsen om, at Tvangsarven indskrænkes til Halvdelen af den legale Arv, samtidig med at Tvangs-